

nuværende lovs § 53, stk. 3, og udlændingens ret til mundtlig forelæggelse for flygtningenævnet i lovens § 56, stk. 1.

Lovforslaget indebærer også, at flygtningenævnet nedlægges og klageadgangen omlægges og smiddiggøres, idet politiet får kompetence til at træffe afgørelser og foretage egentlig sagsbehandling, mens det bliver justitsministeren, som eventuelle klager skal indgives til.

Ændringen om at lade politiet foretage realitetsbehandling af sagerne er kun en lovliggørelse af allerede eksisterende tilstande, idet den nyoprettede politiafdeling benævnt »den centrale politiafdeling« allerede nu virker nogenlunde i samme regie som det nedlagte fremmedpoliti, kaldet tilsynet med udlændinge, ligesom direktoratet for udlændinge har fået tilført personale fra politiet bl.a. i form af seks politiadvokater.

Af direktoratets civile udseende er der i dag faktisk kun navnet tilbage. Derfor bør omsvøbsdepartementet nedlægges hurtigst muligt.

Med lovforslaget er der ligeledes skabt bedre muligheder for udvisning af kriminelle udlændinge.

Det samme gælder udlændinge, som har været arbejdsløse i så lang tid, at de har mistet retten til dagpenge og er kommet på varig hjælp; det samme gælder for udlændinge, som – allerede når de kommer til landet – er uden midler til eget ophold, fordi de er misbrugere af alkohol eller narkotika. Der tænkes her i særdeleshed på udlændinge, der indfinder sig i fristaden Christiania.

Undtaget fra disse regler er kun konventionsflygtninge.

Lovforslaget har også til hensigt at skærpe reglerne for familiesammenføring i lovens § 9.

Efter de nugældende regler kan en udlænding få f.eks. begge sine forældre her til landet, men også andre, som har nær familiemæssig tilknytning til vedkommende, herunder også samlever.

Familiesammenføringsreglerne kan godt over en årrække betyde en tredobling af antallet af udlændinge.

Det er forslagsstillernes indtryk, at en stor, ukontrollabel indvandring vil kunne skabe social uro i landet, en opfattelse, som er i overensstemmelse med Dansk Politiforbunds høringssvar af 29. marts 1983, hvor Dansk Politiforbund skriver: »Det er for Dansk Politiforbund endog særdeles væsentligt at henlede opmærksomheden på, at en ny udlændingelov bør have en så bred opbakning i befolkningen, at social uro undgås. Det er ligeledes væsentligt, at man ikke går længere med liberaliseringen af den danske udlændingelovgivning, end

det sker i de øvrige nordiske lande, ligesom der også bør tages hensyn til den udvikling, indvandringspolitikken i det øvrige Europa er inde i.«

Med fremsættelsen af lovforslaget er det forslagsstillernes håb at skabe en bedre balance mellem befolkningens retsopfattelse og den lovgivende forsamling i folketinget.

En vedtagelse af det fremsatte lovforslag betyder, at indvandrerstopet af den 29. november 1973 bliver genoprettet.

En skærpelse af reglerne om udlændinges adgang til Danmark er i overensstemmelse med holdningen hos et klart flertal i befolkningen på ca. 60 pct.

Bemærkninger til forslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Den foreslåede bestemmelse vedrører nu kun de såkaldte konventionsflygtninge (A-flygtninge), mens de facto-flygtninge (B-flygtninge) er henført til den foreslåede § 8.

I den foreslåede § 7, stk. 1, nr. 2, har man givet flygtningekonventionens ordlyd, i stedet for blot at henvise til flygtningekonventionen af 28. juli 1951. Den redaktionelle tydeliggørelse angiver nu helt præcis, i hvilke tilfælde en udlænding kan henføres til at være konventionsflygtning.

Med sætningen: »Politiet kan efter ansøgning give opholdstilladelse til« har forslagsstillerne tilkendegivet, at nu kan politiet under deres arbejde ved grænserne på stedet afgøre, om en udlænding kan betegnes som konventionsflygtning, dvs. at en udlænding ikke automatisk har et ubetinget opholdskrav, blot han henviser til, at han er konventionsflygtning. Der skal være en »velbegrunnet frygt«. Med sætningen »et akut behov for beskyttelse« menes der, at der skal være tale om spontane flygtninge. Ændringerne betyder, at politiet skal afvise udlændinge, hvor det straks er åbenbart, at det ikke er en konventionsflygtning (A-flygtning), men f.eks. en udlænding, som af økonomiske eller uddannelsesmæssige grunde ønsker opholdstilladelse. Det samme gælder udlændinge, der f.eks. har haft opholdstilladelse i et andet land (f.eks. Vesttyskland), og som, kort tid før denne opholdstilladelse udløber, henvender sig ved den danske grænse og påberåber sig at være konventionsflygtning.

Præciseringen af begrebet konventionsflygtning (A-flygtning) betyder ligeledes, at paspolitiet i de helt klare afvisningstilfælde, skal foretage afvisning i stedet for udvisning med udlændingebe-